

2. Utgör artikel 27.2 d i direktiv 92/83 hinder mot – efter att medlemsstaterna i lag har föreskrivit en befrielse från harmoniserad punktskatt för alkohol på villkor att denna används i en tillverkningsprocess och att den slutliga produkten inte innehåller alkohol – ett införande av en lagbestämmelse enligt vilken alkohol som används för rengöring inte anses användas i en tillverkningsprocess vid tillämpningen av detta undantag?
3. Är det med hänsyn till principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar tillåtet att med omedelbar verkan (det vill säga utan en rimlig tidsperiod för marknadsaktörerna att förändra sitt beteende) föreskriva en fiktion som den i artikel 22.7 ZADS som inskränker en befrielse från punktskatt med avseende på återbetalning av skatt på alkohol som används som rengöringsmedel som en medlemsstat har infört efter eget skön?

⁽¹⁾ EGT L 316, s. 21; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 100.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Ráckevei Járásbíróság (Ungern) den 1 juli 2014 – Banif Plus Bank Zrt. mot Márton Lantos och Mártonné Lantos

(Mål C-312/14)

(2014/C 303/34)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Ráckevei Járásbíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Banif Plus Bank Zrt.

Svarande: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär artikel 4.1.2 (investerings tjänster och investerings verksamheter) och 4.1.17 (finansiellt instrument), samt bilaga I avsnitt C punkt 4 (transaktioner avseende terminer, derivatinstrument), i direktiv [2004/39/EG] ⁽¹⁾ att erbjudande till kunder av en (valutakurs)transaktion utgör ett finansiellt instrument när det rättsligt är utformat som ett avtal om lån i utländsk valuta, och som består i ett kontantköp vid tidpunkten för utbetalningen av lånet och ett framtida köp vid tidpunkten för återbetalningen av lånet, som sker genom omvandling till forinter av ett belopp som registrerats i utländsk valuta och som innebär att kundens lån påverkas av kapitalmarknaden och dess risker (valutakursrisk)?
- 2) Innebär bestämmelsen i artikel 4.1.6 (handel för egen räkning), och bestämmelsen i bilaga I avsnitt A punkt 3 (handel för egen räkning) i direktiv 2004/39/EG att en verksamhet avseende handel för egen räkning i fråga om det ovan i fråga 1 beskrivna finansiella instrumentet utgör en investeringstjänst eller en investerings verksamhet?
- 3) Ska det finansiella institutets bedömning enligt artikel 19.4 och 19.5 i direktivet av om investeringstjänsten är passande ske med beaktande av att terminstransaktionen – vilken utgör en investeringstjänst avseende derivatinstrument – erbjöds som en del av en annan finansiell produkt (nämligen ett låneavtal), och av att derivatinstrumentet i sig utgör ett sammansatt finansiellt instrument? Är artikel 19.9 i direktivet inte tillämpligt eftersom de risker som kunden tar i fråga om lånet och det finansiella instrumentet är fundamentalt olika, varför det måste ske en bedömning av huruvida investeringstjänsten är passande när transaktionen omfattar ett derivatinstrument?

4) Innebär kringgåendet av artikel 19.4 och 19.5 i direktivet att det låneavtal som banken ingått med kunden är ogiltigt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts Rüsselsheim (Tyskland) den 2 juli 2014 –
Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock mot Condor Flugdienst GmbH**

(Mål C-316/14)

(2014/C 303/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock

Svarande: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Är ingripande av utomstående som handlar under eget ansvar och på vilka uppgifter anförtrotts som hör till driften av ett lufttrafikföretag, att anse som extraordinära omständigheter i den mening som avses i artikel 5.3 i förordningen ⁽¹⁾?
2. Om fråga 1 besvaras jakande, har det då betydelse för bedömningen vem (flygbolag, flygplatsoperatör och så vidare) som anförtrott den utomstående aktören uppgifterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Talan väckt den 2 juli 2014 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-317/14)

(2014/C 303/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Enegren och D. Martin)

Svarande: Konungariket Belgien